

Dr Elaine Phillips, Literatura Starego Testamentu, Wykład 27, Podzielona Juda i Izrael do czasów Achaba i Eliasza

© 2024 Elaine Phillips i Ted Hildebrandt

Cóż, wydaje się, że to odpowiedni moment, aby zacząć. W rozmowach panuje lekka cisza. Pokój Chrystusowy niech będzie z wami.

Wkraczamy w cudowny tydzień, w którym naprawdę możemy spędzić trochę czasu, kontemplując ponownie, miejmy nadzieję, na bardzo głębokim poziomie, rzeczy, które miały miejsce około 2000 lat temu w naszym wiecznym imieniu. Wracając do spraw przyziemnych, jedną z rzeczy, które zwykle robię z tymi gazetami, jest oddawanie ich po przeczytaniu. A powodem, dla którego ogłaszam to w tej sprawie, jest twój przyjaciel, współlokator lub ktokolwiek inny, kto otrzyma książkę w miękkiej oprawie.

Nie myśl o tym, ona zgubiła moje. Po prostu jeszcze się za to nie zabrałem. Tym razem najpierw czytam gazety papierowe.

Robię je w grupach, więc 25 Przysłów jest już prawie gotowe. Ale minie około półtora tygodnia, zanim wszystkie się uporają, ale część z nich zwrócę wam dzisiaj i w miarę upływu tygodnia. Ale znowu, żebyście nie myśleli, że zniknąłem i w jakiś sposób zgubiłem wasze.

Jeśli tak się stanie, za półtora tygodnia będziemy wiedzieć, czy to prawda. Poza tym chyba nie muszę o niczym przypominać, jeśli chodzi o ogłoszenia. Przepraszam, zaśpiewajmy coś, co jest nam stare i znane.

W porządku? Na początek Psalm 133 razem.

Nasz Ojciec w niebie, tak obficie nam pobłogosławiłeś. Pobłogosławiłeś nas wszelkim duchowym błogosławieństwem w okręgach niebieskich przez Chrystusa.

I modlimy się, aby nasze serca na nowo się rozgrzały i płonęły pragnieniem lepszego kochania Cię, lepszego poznania Cię. Ojciec, wiemy, że jest wiele rzeczy, które nas splatają. Znamy pracowitość, chorobę niektórych ludzi, frustracje i niepokoje.

Prosimy, pomóż nam ponownie doprowadzić ich pod krzyż i przekonaj się, że jesteś całkowicie wystarczający, aby zaspokoić nasze potrzeby, za co jesteśmy niezmiernie wdzięczni. Naucz nas dzisiaj, Panie. Modlimy się, aby Twoje Słowo stało się żywe dla każdego z nas.

Ojcze, wiemy, że możesz nas czegoś nauczyć. Niech nasze serca będą otwarte. Ojcze, modlilibyśmy się nie tylko za siebie, ale także o pomoc w posiadaniu serc wychodzących naprzeciw złamanemu światu.

Modlimy się za tych, którzy w różnych częściach świata walczą o życie z powodu wrogości, głodu i wielu innych niepokojących rzeczy. Przez ducha swego, Panie, zaspokój ich potrzeby. Pomóż swoim ludziom być latarniami światła w tych kontekstach.

Modlimy się za mężczyzn i kobiety w naszych siłach zbrojnych, abyście również ich chronili. Panie, we wszystkich tych sprawach uznajemy, że jesteś panem wszechświata, dlatego mamy odwagę ich o to prosić. W imieniu Jezusa, amen.

No cóż, idziemy dalej, czyli wracamy do historii. Musimy trochę powtórzyć, ponieważ oczywiście ostatni tydzień spędziliśmy na rozmowach o literaturze mądrościowej w połączeniu z Salomonem. Więc cofnijmy się.

Przede wszystkim, cofając się, epoka sędziów. Dlaczego wracam tak daleko? Bo ten sam schemat, który dzisiaj zobaczymy w materiałach, był już wówczas ugruntowany. Ludzie naprawdę płonęli dla Pana, a potem odstępowali, a potem Bóg sprowadził na nich ucisk i z tego powodu zwrócili się do Niego.

Wysłał im wybawicieli, ale pamiętacie, że ten cykl się powtarzał? Jest to swego rodzaju cykl natury ludzkiej i zobaczymy, jak to będzie trwać. Rozmawialiśmy o przejściu do monarchii, Samuelu będącym kluczowym prorokiem w całym tym przedsięwzięciu, a następnie pierwszym królem będącym Saulem, ale oczywiście o Bożym wyborze Dawida, ponieważ Saul był nieposłuszny na kilka sposobów. Dawid będzie tym, który będzie królem i ustanowiona zostanie dynastia Dawida.

Dlaczego wracam tak daleko? Cóż, jak powiedziałem, właśnie spędziliśmy tydzień rozmawiając o cudownych rzeczach w Księdze Przysłów i kłopotliwych pytaniach w Księdze Kaznodziei i Hioba, a po przejściu tej drogi do literatury mądrościowej, musimy w pewnym sensie wrócić do myślenia o historii Teraz. Mam więc nadzieję, że kochasz historię. To znaczy, lubię literaturę mądrościową, ale historia to świetna zabawa i można się z niej wiele nauczyć.

W każdym razie oto pytanie kontrolne do Ciebie. Aby cofnąć się o półtora tygodnia, Bóg postanowił usunąć dużą część królestwa z domu Dawida, ponieważ jest to wybór wielokrotny; Grzech Dawida z Batszebą był niewybaczalny. Po śmierci Salomona nie pozostał żaden syn.

A co powiesz na trzy? Salomon oddał zbyt dużą część swojego majątku królowej Saby. Lub D, Salomon zbudował ołtarze obcym bogom, aby zadowolić swoje żony, ale

nie podobało się to Panu. To trochę oczywiste, prawda? Na co się zdecydujesz? D. Czy ktoś zamierza zaprzeczyć Chrisowi? Tak, to D. Och, to miało wyjść w całości.

Przepraszam za to. Zapominam to zrobić. W każdym razie tak, widzieliśmy w 1 Król. 11, że to, co się tutaj dzieje, jest takie, że Salomon, pomimo swojej mądrości, ponieważ Bóg udzielił mu ogromnej mądrości, mimo że miał swoje ludzkie wady i zawarł przymierza, zwłaszcza sojusze polityczne i stolice polityczne, jak powiedzieliśmy, były żonami i konkubinami, i niestety pozwolił, aby jego serce rzuciło się na nie.

Zrobił dla nich ołtarze, o czym Pan poinformował go dwukrotnie, raz we śnie, a potem także przez Achiasza, proroka z Szilo. Tak to zostawiliśmy. A więc przede wszystkim podział, odstęstwo Salomona, o czym właśnie wspominałem.

Można w pewnym sensie cofnąć się i sprawdzić już te rzeczy, a następnie ten prorok, który faktycznie przychodzi do Jeroboama, syna Nebata, i mówi mu: Bóg odbierze dziesięć pokoleń z dynastii Dawida, od syna Salomona, i dać je tobie. I na tym zakończyliśmy ostatnim razem. Teraz, gdy zaczniemy od 1.Krl. 12 i przejdziemy aż do 19., miejmy nadzieję, że dzisiaj dotrzemy tak daleko, korzystając z porównań i kronik; jest kilka rzeczy, które powinniśmy mieć jako informacje podstawowe.

Przejdźmy zatem do informacji ogólnych. Będziemy teraz mieć królestwo północne i królestwo południowe. A tak przy okazji, w miarę kontynuowania notatek z wykładów w kolejnych dniach, będę mówił N i S, aby pomóc nam rozróżnić poszczególnych władców.

Jeśli przeczytałeś trochę, wiesz, że nazwy mogą stać się niepokojąco mylące. Na północy i południu są królowie o tym samym imieniu, co staje się nieco mylące. Spróbujemy więc to uporządkować, mówiąc północ i południe, N i S. Jednak same pisma święte mają swoje własne nazwy opisujące to, co dzieje się w każdym z tych oddzielnych królestw.

Tak więc, na przyszłość, kiedy mówimy o królestwie północnym, od tego momentu będzie to zwykle Izrael. Myśleliśmy o Izraelu jako o całej grupie, wszyscy potomkowie Jakuba przecinają Izrael. Ale teraz królestwo północne będzie określane jako Izrael przede wszystkim, nie zawsze, ale przede wszystkim.

Południowym królestwem będzie Juda, ponieważ plemię Judy jest centralnym punktem południowego królestwa. Powiedziawszy to, warto pamiętać, że królestwo północne jest często nazywane także Efraimem. Czy wiesz dlaczego? Czy ktoś chce zgadnąć? To nie jest pytanie retoryczne.

Dlaczego północne królestwo nazywamy Efraimem? Albo cofnijmy się. Kim jest Efraim? Chelsea. Cóż, właściwie syn Józefa, który zostanie wyniesiony na stanowisko,

to właściwie Manasses, Efraim, ale pamiętacie to skrzyżowanie rąk , prawda? Zatem Efraim będzie tutaj wybitnym synem i będzie dominującym plemieniem.

Niekoniecznie pod względem wielkości, Manasses otrzymuje różne rodzaje ziemi, ale Efraim jest naprawdę dominującym plemieniem. Więc miej to na uwadze. To trochę tak, jakby powiedzieć: cóż, to i jeszcze jedno.

Wiesz, często, gdy inne kraje odnoszą się do Stanów Zjednoczonych, nie mówią o Stanach Zjednoczonych. Mogą powiedzieć, że Waszyngton mówi lub coś w tym rodzaju. Jest to więc jedno z tych znaczących miejsc, które w jakiś sposób staje się reprezentatywne dla całego bytu politycznego.

Będzie to prawdą nie tylko w przypadku użycia terminu Efraim, ale będzie to również prawdą w przypadku użycia terminu Samaria. Jak się dzisiaj przekonamy, Samaria ostatecznie stanie się stolicą północnego królestwa. Nie zaczyna się tam, ale stanie się stolicą.

Często, zwłaszcza u proroków, kiedy czytacie proroków, nie zawsze będą mówić Izrael, Izrael, Izrael. Będą nazywać to północne królestwo Efraimem, a czasami Samarią, i to będzie reprezentować całe północne królestwo. Jak powiedziałem, południe zwykle nazywane jest Judą.

Oto kolejna rzecz, o której warto pamiętać w kontekście ważnych rzeczy, które rozwiną się w ciągu najbliższego, cóż, półtora tygodnia dla nas, 200 i kilka lat dla nich. Przepraszam. Po pierwsze, jak dałem do zrozumienia przed chwilą, gdy mówiłem o Samarii, stolica zmieni się na północy.

Za chwilę będziemy obserwować, jak to się dzieje. Nie myślcie więc ani przez chwilę, że lokalizacja stolicy jest stabilna. Ma co najmniej trzy; niektórzy sugerują cztery możliwe lokalizacje.

To byłoby tak, jakby Waszyngton był atakowany, a sprawy przesunęłyby się trochę w głąb lądu, może do Filadelfii, OK? Więc to byłoby coś w tym stylu. Podczas gdy na południu stolicą jest zawsze Jerozolima. Nawet gdy zostaną zaatakowani, a będzie to miało miejsce kilka razy, Jerozolima utrzymuje swoją pozycję stolicy.

Wskazuje także na niestabilność, potencjalną niestabilność. Od czasu do czasu będziemy mieli pewne zmiany dynastii i tego również będziecie chcieli się trzymać. Jeśli chodzi o północ, wspomnę o czterech głównych dynastiach, gdy będziemy omawiać te północne lata, lata królestwa, mniej więcej w następnym tygodniu. Właściwie jest tego więcej, ale chcę, żebyście poznali cztery główne dynastie, a kiedy przejdziemy przez każdą z nich, porozmawiamy o nich.

To od razu mówi o pewnej niestabilności, prawda? I podczas dzisiejszego czytania z pewnością to zauważyłeś. Są momenty, kiedy jest tak wiele niepokoju, zwłaszcza 16 Król. 16, że ludzie po prostu, mam na myśli, toczy się wojna domowa, a władzę przejmują władcy wojskowi. Brzmi współcześnie, prawda? Niekoniecznie u nas, ale w innych częściach świata.

Dawid jest zawsze, lub przepraszam, dynastia Dawida jest zawsze linią, którą mamy na południu. Z jednym małym wyjątkiem, o którym porozmawiamy, kiedy dotrzemy do niej. Ma na imię Atalia i jest niegodziwą kobietą, ale o tym porozmawiamy później.

W przeciwnym razie jest to dynastia Dawida. Trzecią rzeczą, o której chciałbym, abyście pamiętali, jest to, że w tym momencie znowu mówimy o przeglądzie około 200 lat. Ale ze względu na swoją topografię tutaj geografia znów staje się tak interesująca.

Pamiętaj, że rozmawialiśmy o znaczeniu geografii w wielu różnych kontekstach. Tutaj znowu jest to ważne. Kiedy królestwo północne, zwłaszcza po przeniesieniu swojej stolicy do Samarii, za chwilę spojrzę na mapę, otworzyło je na obce wpływy.

Ponieważ topografia jest łatwiejsza i dlatego ludzie tam nie są tak odizolowani, te rzeczy po prostu napływają trochę bardziej, te złe wpływy z północy. Więc trzymaj się tego. To będzie dla nas ważne.

Pytania? Czy do tej pory mówię po angielsku? To ulga. OK, kontynuujmy. Oto nasza mapa.

Mapę tę można znaleźć w dziale referencyjnym biblioteki, w Atlasie Biblii NIV lub gdziekolwiek indziej. Znajdź mapę przedstawiającą podzielone królestwo, jeśli chcesz przejrzeć te rzeczy, ponieważ jest kilka ważnych rzeczy, o których chcemy zanotować. Po pierwsze, zaczynamy.

Ogólnie rzecz biorąc, plemiona północne, co tu jest, i oczywiście ci ludzie tutaj, dwa i pół plemienia tam, w zasadzie staną po stronie północy. Jeśli dokładnie przeczytaliście dzisiejszy materiał, to są ludzie z północnych plemion, którzy są tak zmartwieni tym, co robi Jeroboam, że przyjdą na południe. Ale ogólnie rzecz biorąc, nasze północne plemiona będą tutaj, a potem będzie tu Juda.

Benjamin i będziesz pamiętać podziały plemienne, które kazałem ci zapamiętać; Benjamin jest uwięziony pomiędzy, zawsze uwięziony pomiędzy. A to prowadzi nas do drugiego punktu, obszaru przygranicznego, ponieważ obszar przygraniczny będzie się zmieniał. Powtarzam, jeśli przeczytałeś dzisiejszy materiał, wiesz, że są momenty, kiedy Południe będzie trochę silniejsze i będą naciskać na północ.

I w rzeczywistości Abijasz będzie napierał tak daleko na północ, że dotrze nawet za Betel. Ale potem znowu powróci na południe. We współczesnych sytuacjach dzieje się to samo.

Spójrzcie, co dzieje się w innych częściach świata, gdzie toczą się bitwy i konflikty, a granice zawsze się zmieniają. Nie pozostają takie same. To samo dzieje się tutaj.

Trzeci punkt, znowu patrząc na mapę. Oto Bethel, oto Dan, co się tam wydarzyło? Jedną z najbardziej niepokojących sytuacji w wyniku rozłamu w królestwie jest to, co wydarzyło się w Betel i Dan. Tak, Chelsea? Tak, to ustawienie złotych cielców, ok? Teraz każę wam za chwilę spojrzeć na mapę w związku z tym. Nieco później przyjrzymy się innym rzeczom.

Ale tutaj mamy wszystkie te plemiona, o których mówiliśmy. Co musieli robić trzy razy w roku jako lud Boży, jako ludzie przymierza? Co mieli robić trzy razy w roku? To sięga do Tory. Nie mogą zapomnieć Tory.

Katie? Tak, mieli wybrać się na pielgrzymkę do Jerozolimy na te trzy ważne święta. Teraz po prostu zatrzymaj się i pomyśl przez chwilę. Powiedzmy, że mieszkacie, cóż, powiedzmy, że mieszkacie w Jizreel, które tak się składa, że jest właśnie tutaj, o czym za chwilę porozmawiamy.

Podróż do Jerozolimy jest długą i mozolną podróżą. Zajmie ci to dwa i pół, trzy dni, a teraz jest to terytorium wroga. Albo powiedzmy, że mieszkasz w Kadesz lub Chasor.

Wyjazd do Jerozolimy będzie oznaczał to samo: jeszcze dłuższą, prawdopodobnie czterodniową podróż. Czy nie jest łatwiej po prostu zabrać swoje rzeczy i udać się do Dana i oddać mu cześć? Jeroboam stworzył religię przyjazną poszukiwaczom. Och, nie musisz jechać do Jerozolimy, po prostu przyjdź tutaj.

To są wasi bogowie, którzy was wyprowadzili z Egiptu, wskazując na złotego cielca. Kiedy spojrzysz na mapę, nabiera to trochę więcej sensu. To będzie łatwe.

Ale jak powiem wam później, bo powtórzę to dwa razy, tu i wtedy, to prawda nas wyzwoli, bo nie czujemy się komfortowo i nie czujemy się swobodnie. A kiedy ludowi powiedziano, aby poszedł do Jerozolimy i był posłuszny Panu, tak mówi przymierze, rozdział 12 Księgi Powtórzonego Prawa, a także inne miejsca. Mieli to zrobić, zamiast cieszyć się łatwą religią.

inaczej, Bethel i Dan oraz lokalizacje są ważne i zawierają dość istotną lekcję. Tak, Rebecca? Tak, pytanie brzmi: po co budować złotego cielca? Dlaczego nie mieć świątyni? Wygląda na to, że miał także świątynię i ołtarz, ponieważ kiedy przeczytasz tę całą historię dotyczącą podziału ołtarza, a przyjrzymy się temu za chwilę w rozdziale 13, on ma kilka z tych elementów wyposażenia Tam. On, jak wiadomo,

mianuje kapłanów nie-Lewitów, więc ma wszystko, co wygląda, no cóż, wygląda dobrze, ale jest po prostu nie w porządku.

Złoty cielec ma oczywiście precedens. Jaki jest precedens? To właśnie zrobił Aaron. Jak powiedzieliśmy, rozmawiając o sytuacji Aarona, Aaron prawdopodobnie nie wznosi egipskiego bożka.

Myśli, przynajmniej jeśli mamy poprawnie czytać Księgę Wyjścia 32, że faktycznie stworzył reprezentację samego Jahwe. A to ułatwi ludziom konceptualizację i oddawanie czci. Wiesz, to właśnie ułatwianie rzeczy jest tak podstępne.

Być może to samo dzieje się z Jeroboamem. Sugerowałbym, że dzieje się tu także coś innego, ponieważ mogą tu wchodzić pewne obce wpływy kananejskie. Cielę miało wiele wspólnego z kultem Baala i obecnie kult Baala nie jest tym ludziom obcy.

To jest długie i skomplikowane, ale to byłaby moja krótka odpowiedź. To dobre pytanie. Przyjrzyjmy się stolicom na północy, bo one też będą istotne.

Wszystko zaczyna się w Sychem. To jest właśnie tutaj. I oczywiście wiemy, że Sychem ma tutaj długą i tradycyjną, prawdziwą, czcigodną historię, ponieważ to właśnie tam Abraham po raz pierwszy przybył do tej ziemi i wydarzyły się inne rzeczy, takie jak odnowienie przymierza.

Zatem Sychem jest znaczące. Minie niewiele czasu, zanim przeniesie się do Tirsy. Tylko krótki czas.

I wydaje się, że powodem jest to, chociaż trzeba czytać między wierszami, żeby to zrozumieć, powodem wydaje się to, że kiedy Sziszak, ten faraon z Egiptu, przybywa z inwazją, nie tylko utrudnia życie południa i Jerozolimy, idzie i również atakuje Sychem. Skąd to wiemy? Wiemy to z lektury jego rzeczy, rzeczy, które pozostawił w Egipcie. Prawdopodobnie to właśnie zmusiło ludzi do udania się do Tirsy.

Nie wygląda to daleko, ale jest wystarczająco daleko i bardziej odosobnione. To bezpieczniejsze miejsce na jakiś czas. To bezpieczniejsze miejsce na jakiś czas.

A potem, w przypadkach, które zobaczymy za około, och, pół godziny lub coś koło tego, przyjdzie facet o imieniu Omri, który tak się składa, że jest ojcem Achaba, o którym będziemy porozmawiać dość szczegółowo, kto powie: nie, wiesz, przenosimy stolicę tutaj. Teraz znów na mapie wygląda na mały. Naprawdę tak jest.

Wiem to. Ale przeprowadzka do Samarii to jak przeniesienie się do innego świata. Ponieważ, jak powiedziałem przed chwilą, jest bardziej otwarty geograficznie.

Decydując się na przeniesienie swojej stolicy, Samarii, składa publiczne oświadczenie. Przyjmując tamtejszą kulturę. Tak się składa, że jest to Fenicjanin. Tak się składa, że jest pełen kultu Baala.

Syn Omriego, Achab, przyjmie kult Baala jako religię państwową. Nie było wtedy rozdziału kościoła od państwa.

A część z nich jest wspomagana i podlegana przez tę przeprowadzkę do Samarii, właśnie tutaj. Będziesz więc chciał poznać te trzy stolice i konsekwencje tego ruchu. Co dzieje się na górze Karmel? Jak wiemy, góra Karmel to ten wysoki cypel, który wcina się tutaj w Morze Śródziemne.

Właściwie rozciąga się na całą długość. Mniej więcej w tym momencie, w najwyższym punkcie, co dzieje się na górze Karmel? Słynna historia. Matt? Tak.

Prorocy Baala kontra prorocy Eliasza. Nie tylko prorocy Baala, ale także Baala i Aszery. Oni wszyscy są częścią tego wielkiego bałaganu.

Oto interesująca rzecz w tej sprawie. Jeśli spojrzysz na tę mapę, tutaj jest Sydon, tutaj Tyr i tam jest Fenicjanin, który technicznie rzecz biorąc jest obszarem kontroli Fenicjan. Jednak do czasu naszych opowieści o Eliaszu Fenicjanie w zasadzie rozszerzyli swoje faktyczne panowanie aż do Góry Karmel.

To była granica. To była naturalna granica. To góra.

Służy jako bariera. I zasadniczo, Fenicjanie wyznający kult Baala kontrolują aż do tego miejsca. Oznacza to, że najechali niektóre północne plemiona, prawda? Najechali Ashera, plemię, które tu jest.

Staje się to ważne, gdy przez około 20 minut mówimy o walce pomiędzy prorokami Baala, Aszery i Eliasza. Więc trzymaj się tego. Jizreel, wspomniałem o tym chwilę temu, właśnie tutaj.

To niedaleko od Samarii. Jak się okazuje, w czasie podzielonego królestwa, bardzo często w okresie zimowym, rodzina panująca, rodzina królewska, przenosiła swoją bazę operacyjną z Samarii, która jest dość wietrzna, zimna i wysoko wzniesiona, do Jizreel, położonego niżej wzniesienie .

Jest cieplej. Nie mają centralnego ogrzewania tak jak ty i ja. Nie przeżyliby w lutym w Massachusetts.

Ale rozumiesz, o co chodzi. Jizreel było także pod pewnymi względami trochę stolicą, czymś w rodzaju drugiej stolicy. To znaczące, ponieważ mamy tam Izebel i będzie to również ważne w naszej historii o Eliaszu.

Cóż, góra Horeb jest poza mapą, prawda? To daleko w dół, na Półwysep Synaj. Eliaz będzie tam uciekał. Wszystkie te rzeczy, te trzy rzeczy, mają związek z naszą historią Eliasza.

Odległy Gilead jest tutaj. I nie umiesz czytać drobnego druku, albo jeśli potrafisz, to masz naprawdę dobre oczy. Ale drobny druk jest ważny.

Mówi się, że jest to częste pole bitwy pomiędzy północnym królestwem a Syrią. Pamiętajcie, że Syria to nasza strefa buforowa na północ i wschód od północnego królestwa. A poza tym będzie to ktokolwiek kontrolujący Mezopotamię.

Może to Asyryjczycy. Może to Babilończycy. Zależy o jakim okresie czasu mówimy.

Stolicą Syrii, czyli Aramu, jest Damaszek. Tutaj, na górze. A tak przy okazji, znowu mamy tu do czynienia z kolejną kwestią geograficzną.

Ta droga to nie tylko czerwona linia na mapie. To niezwykle ważny szlak handlowy. Zatem ktokolwiek kontroluje tak ważne i znaczące skrzyżowanie, jak Odległy Gilead, dysponuje ogromną mocą.

Dlatego Izrael często walczy z Syrią z tego powodu. Powinien należeć do pokolenia Manassesza. Nie zawsze.

Często ulegali i przegrywali. Czy mam więc w tym sens? To ważne miejsca, które warto poznać. Wróć i złap mapę gdzieś w jakimś atlasie.

Być może na odwrocie twojej Biblii była taka informacja. Jakies pytania? Tak, Trevorze? Czy możesz po prostu powtórzyć to, co powiedziałeś o Jizreel? To co powiedziałem o Jizreel. Jest to dość interesujące, nie czytamy o tym w pismach świętych, ale jest to dość oczywiste, gdy rozpakujesz je jako zimową stolicę mieszkańców Królestwa Północnego.

Zatem ich stolicą jest technicznie Samaria, ale dużo czasu spędzają w Jizreel. Tam jest cieplej. A to ma duże znaczenie.

Dziękuję. Jak się mamy? Czuję, że dzisiaj bardzo usypiam. Wiesz, dla niektórych ludzi literatura mądrościowa jest o wiele bardziej fascynująca niż historia.

Ale historia ma dla nas mnóstwo lekcji. Zaczynamy – polityka międzynarodowa.

Jest jeszcze kilka rzeczy, które musisz wiedzieć. Nawiasem mówiąc, to po prostu nawiązuje do tego, co czytałeś w paralelach Starego Testamentu. Więc w pewnym sensie twórz te małe fragmenty połączeń.

Syrią rządzi facet o imieniu Ben-Hadad. Przeczytaliście o nim w tekście. Pierwsza Księga Królewska 20 wspomina o Ben-Hadadzie.

To będzie ważne nazwisko. Wydaje się, że jest to imię dynastyczne. Prawdopodobnie jest więcej niż jeden taki chłopak.

Ben oznacza syna. A więc to jest syn Hadada. Hadad to kolejna językowa paralela do Baala lub Baala.

Zatem oczywiste jest, że ich postać rządząca ma imię, które jest związane z imieniem ich Boga. Widać to także w imionach Izraelitów. Awiasz, Abijasz.

Aiyah oznacza, że Jahwe jest moim ojcem. Możemy kontynuować i przyjrzeć się także niektórym innym znaczeniom. Cóż, kolejną rzeczą, na którą chcemy zwrócić uwagę, jest to, że Assyria jest kolejnym supermocarstwem w Mezopotamii.

Nie mylić z Syrią . A jedną z naszych głównych postaci na arenie międzynarodowej, geopolitycznie, będzie facet o imieniu Salmanasar III. Przeczytasz kilka tekstów, które znajdują się w paralelach Starego Testamentu z Salmanasarem III.

Chcę, żebyś zauważył to, co tu mam. Wspomina Achaba, gdyż Achab jest synem Omriego. Salmanasar III wspomina także o Jehu, innym królu północy, o którym będziemy wspominać w dalszej części tygodnia.

To nam mówi, że chociaż ci goście byli naprawdę, naprawdę niegodziwymi królami, a jeśli jeszcze tego nie wiesz, przekonasz się o tym, gdy przeczytasz ten tekst. Na poziomie poziomym wyglądają całkiem nieźle. Wiesz, reszta krajów ich uznaje.

O Achabie i Omrim wspominają inne teksty, ponieważ ich królestwa są nieco potężniejsze, większe i bardziej kosmopolityczne. Ale to nie wkracza w konflikt z Bogiem.

1 Król. 16 zawiera bardzo, bardzo paskudne słowo na temat Achaba. Jak dowiadujemy się, najgorszy król wszechczasów. W porządku? No cóż, na koniec, kolejna rzecz, którą musimy powiedzieć w kontekście kwestii międzynarodowych, to prawdopodobnie nasz klucz w kontekście tego, co dzieje się w narracji o Eliaszu, a jest nią Fenicja, o której przed chwilą wspomniałem.

Kiedy mówiliśmy o Księdze Sędziów, mówiliśmy o Baalu. Przypomnijmy sobie więc, co tu naprawdę się dzieje. Baal jest, jak już wspomniałem, królem bogów.

Macie Ela, ale potem macie Baala, macie Anata i macie kilku innych, i jeszcze kilku, wielu innych w tym kananejskim panteonie. Ale on jest jednym z tych głównych

typów honorowych. A powodem, dla którego jest tak ważny dla każdego, kto mieszka w tej okolicy, jest to, co właśnie przedstawiłem na tablicy.

Baal kontroluje deszcz, burze i grzmoty. Czy pamiętacie, że ten południowo-wschodni, przepraszam, południowo-zachodni kraniec Żyznego Półksiężycy jest całkowicie zależny od deszczu i burzy? To wszystkie burze nad Morzem Śródziemnym wpływają na produktywność rolnictwa. Jeśli nie mają deszczu, to pożeganie, bo nie mają rzek, z którymi mogliby pracować.

Zatem niezwykle znaczące i niewiarygodne pokusą dla ludzi było próbowanie robienia rzeczy, które zmanipulowałyby Baala, aby Baal sprowadził deszcz i tak dalej, i tak dalej, i tak dalej. A jeśli nie uważasz, że nie ma współczesnych podobieństw, pomyśl jeszcze raz. Robimy najróżniejsze rzeczy, aby zmanipulować Boga i zrobić to, czego od niego oczekujemy.

Grzech bałwochwalstwa w tym przypadku, cóż, wyraźnie tak jest i widzieliśmy ten schemat w kółko, odrzucając Bożą władzę nad nimi i próbując zmusić Baala do zrobienia tego, czego chcą Baal, aby służył swoim własnym wymaganiom. To coś bardzo egoistycznego. Taka jest więc nasza polityka międzynarodowa i jak powiedzieliśmy wcześniej, w tej części świata polityka zawsze jest powiązana z religią.

OK, nie trać tego z oczu. Jeszcze jedną okropną rzeczą jest wykres z nazwiskami i datami. Och, nie daj Boże.

Kiedy cofniemy się do historii, musimy poznać niektóre nazwiska i daty. Oto, co chcę, żebyś zobaczył na ten temat. Będziemy to rozwijać.

Każdego dnia będziemy dodawać do niego trochę więcej. OK, ale tu jesteśmy na początek. Nie ma zbyt wielu dat, które chciałbym, żebyś znał, ale tę chcę, żebyś znał.

Rozłam w królestwie. W zależności od tego, kogo to czytasz, może to być 933, może to być 931, ale wiesz, że to wystarczająco blisko, prawda? 931, macie secesję dziesięciu północnych stanów, jeśli wolicie, od całej unii. Władcą będzie Jeroboam, syn Nebata.

Zapoczątkował pierwszą dynastię. Te imiona w kolorze są imionami dynastycznymi. Zatem Jeroboam był naszą pierwszą dynastią.

Baasha będzie drugą dynastią. Omri będzie trzecią dynastią. Następnym razem, jeśli Pan pozwoli, dodamy jeszcze jedno.

W porządku? Więc to jest pierwsza rzecz, o której chcemy pamiętać. Poznaj te imiona dynastyczne. Zwróć uwagę, jak szybko następuje przewrót.

A skoro czytasz między wierszami, nie musisz czytać między wierszami. Czytasz między tymi wierszami. Wiesz, ci goście nie żyją zbyt długo. Zimri, cóż, wytrzymuje kawał czasu... Czy wiesz, jak długo przetrwa jako władca? Trevora? Och, jeszcze mniej.

Tym bardziej, Chris. Siedem dni. Siedem dni.

Innymi słowy, panuje niesamowity wrzask, zamieszanie, dzieją się burzliwe rzeczy. Kiedy Omri przejmuje władzę, dzieje się to po okresie niewiarygodnych niezgody i kłótni w północnym królestwie. Omri i Achab zapewnią pewną stabilizację.

Prawdopodobnie następnym razem zobaczymy tego więcej. Przyjrzyjmy się teraz niektórym proroczym imionom, aby spróbować uporządkować pewne rzeczy. Achiasz to ten facet, który, jak pamiętacie, podarł tę szatę i będzie miał jeszcze kilka rzeczy do powiedzenia Jeroboamowi i żonie Jeroboama w sprawie syna Jeroboama.

O człowieku Bożym porozmawiamy nieco później. W rzeczywistości pochodzi z południa, ale zamierza prorokować na północy. Nie będę wspominał o Szemajaszu na wykładzie, ale po prostu wiedźcie, że on tam jest.

Hanani jest ważny i oczywiście Eliaasz jest naszą główną postacią. Dzisiaj spróbujemy przedostać się do królów południowych poprzez Roboama, Abijasza i Asę i to będzie prawie wszystko, co zrobimy dla południa. Zachowamy Jehoszafata na następny raz, a już zauważyliśmy obce wpływy, które są najważniejsze w tym okresie.

Ponownie, wykres ten będzie się powiększał w miarę przechodzenia przez okres podzielonego królestwa. Cóż, porozmawiajmy trochę o tym, co dzieje się w tym podziale królestwa. Na czym polega błąd Roboama w ocenie? Co on robi złego, Rebecca? Tak.

Kiedy Roboam zostaje królem, jest mądry pod pewnym względem. Idzie do Sychem. Nie pozostaje w Jerozolimie.

Udaje się do Sychem, ale tamtejsi ludzie przychodzą do niego z apelem i mówią: twój ojciec, Salomon, uprzykrzył nam życie. Podatki, praca przymusowa, ponieważ , oczywiście, Salomon budował świątynię, a to wymaga podatków, pracy przymusowej i tak dalej. Dlatego lud zwraca się z apelem do syna Salomona.

I jak powiedziała Rebeka, Roboam radzi się starszych, którzy mówią: Dlaczego nie okażesz łaski? Konsultuje się z młodymi ludźmi, którzy mówią: bądź twardy. I oczywiście on idzie z tym drugim, i to wypędza te północne plemiona, i to jest od Pana. Zauważ jednak, że Roboam również jest zaangażowany w ten proces.

Nie jest tylko bezmyślnym pionkiem w tej sprawie. Dokonuje złego wyboru. Cóż, Jeroboam niestety konfiguruje to, co już ci opisałem.

I znowu, wiem, że może to być obraźliwe dla niektórych ludzi, ale tak naprawdę do tego się to sprowadza. Próbuje uczynić go przyjaznym dla użytkownika. Robienie rzeczy zbyt przyjaznych dla użytkownika niesie ze sobą niebezpieczeństwa.

Kiedy zestawiamy na ten temat 1 Księgę Królewską i 1 Kronik, widzimy, że takie rzeczy mają miejsce. Stanowią one całkowitą obrazę tego, co Bóg powiedział w przymierzu. Kapłanami mieli być jedynie członkowie rodziny Aarona, który był Lewitą.

Jeroboam mianuje, że każdy, kto chce zostać księdzem, może nim zostać, prawda? Jak pamiętacie, w 16 rozdziale Księgi Liczb cała rodzina Koracha wymarła w wyniku podjęcia takiej decyzji. Wiemy więc, że to coś złego. Ustawił złote cielce w Betel i Dan.

Już o tym rozmawialiśmy. W Kronikach wspomina się również, że ustawiał bożki kozłów. Zatem wszędzie szerzy się bałwochwalstwo.

A potem ma czelność powiedzieć: to wasi bogowie wyprowadzili was z Egiptu. To bluźnierstwo. Ponownie jest to łamanie pierwszych trzech z Dziesięciu Przykazań.

Święto trwa ósmy miesiąc; co jest nie tak z tamtym? Kiedy był festiwal, miał być festiwal jesienny? Siódmy miesiąc, prawda? Święto Namiotów, kiedy mieli udać się do Jerozolimy i inne cudowne rzeczy. Ustala to w ósmym miesiącu.

Bardzo wygodne. Och, jeszcze tam nie dotarliście? To nie problem. Po prostu przyjdź tutaj.

Jest miesiąc później. Nic wielkiego. W tym miejscu są też rzeczy, które możesz czcić.

Cóż, jak już wspominałem, wierni ludzie rzeczywiście udali się na południe. Oni wiedzieli lepiej. Wspomina też, że są ludzie z różnych plemion, nie tylko Lewici, których to naprawdę niepokoi, ale także inni idą na południe.

A teraz jeszcze jedna rzecz, na którą warto zwrócić uwagę, i znowu wiem, że kiedy to mówię, że wygłaszam kazanie, ale jednym z powodów, dla których Jeroboam mógł sobie z tym poradzić, jest ta sama rzecz, która wydarzyła się, o czym widzieliśmy na końcu Księgi Sędziowie. Brakowało umiejętności czytania i pisania przymierzy. Ludzie nie znali warunków ani warunków przymierza i dlatego prawdopodobnie wyglądało to naprawdę dobrze.

I znowu było po prostu łatwiej. Przyjazny. I oczywiście dzisiaj mamy ten sam problem.

Jeśli ludzie nie znają Biblii, jest wiele rzeczy, które wyglądają dobrze, ponieważ mają pozory tego, co jest koszerne. Cóż, w tym kontekście... Tak, Rebecca, śmiało. Innymi słowy, kim są Roboam i Jeroboam? Roboam jest synem Salomona, jasne? Salomon ma grupę synów, ale Roboam jest tym, który zostanie królem po Salomonie.

Należy zatem do dynastii Dawida. Jeroboam, syn Nebata, to postać, która już w 11 rozdziale Księgi Królewskiej zbuntowała się przeciwko Salomonowi, a następnie musiała uciekać do Egiptu. Po śmierci Salomona Jeroboam powraca, bo wie, że nadszedł jego czas.

Zatem będzie to ktoś z północnego królestwa, który będzie północnym królem. Roboam na południu. Tak, Roboam jest na południu, Jeroboam na północy.

Tak więc Jeroboam ma w tym momencie większe, potężniejsze i bardziej wpływowe królestwo, ale Roboam ma dynastię Dawida, Jerozolimę i plemię Judy. To nie znaczy, że Roboam jest doskonały. Ma on także swoje własne problemy, o czym przekonamy się, czytając dalej rozdział 14.

Tak, dobre pytanie. Jeśli masz swój tekst, chcę przeczytać fragmenty tego męża Bożego z wyprawy Judy w rozdziale 13. Na podstawie słowa Pana mąż Boży z Judy przybył do Betel jako Jeroboam... czy zauważasz to? ? Nie ksiądz... stał przy ołtarzu, żeby złożyć ofiarę.

Nawiasem mówiąc, w tym rozdziale, jeśli go przeczytałeś, jeśli nie, przeczytaj go. To fascynujący rozdział. Jednak w tym rozdziale są dwie osoby, które służą jako prorocy.

Czy zauważyłeś, że żaden z nich nie jest nazwany? Jest mąż Boży z Judy. Za chwilę porozmawiamy o nim szerzej. Jest też stary prorok z Betel, który również nie jest wymieniony.

Być może... ponieważ nadanie imienia to zaszczyt. Być może tekst zapewnia im anonimowość, ponieważ oboje są naprawdę niepostusznymi i robią rzeczy całkowicie na pokaz. Ale zobaczmy, co się dzieje.

Przychodzi mąż Boży i mówi właśnie w Betel, gdzie jest złoty cielec: O ołtarzu, ołtarzu, tak mówi Pan. W domu Dawida urodzi się syn imieniem Jozjasz. Na tobie złoży w ofierze kapłanów na wyżynach.

I będzie tam palił ludzkie kości. I będzie znak. Werset 3: Ołtarz zostanie rozerwany i rozsypany będzie popiół.

Cóż, tylko kilka rzeczy do powiedzenia. Czy wiesz, kiedy Josiah pojawi się na scenie? To kawałek futra na końcu. Jozjasz pojawi się dopiero około 625 roku p.n.e.

Tak, BC. To jakieś 300 lat później. Skoro macie proroctwo o tak dalekim zasięgu, skąd ktokolwiek ma się o tym dowiedzieć? Do tego czasu, 300 lat później, wszyscy ci ludzie będą już na nogach i martwi.

Kiedy w połączeniu z proroctwami dany jest znak, jest to coś, co dzieje się z bliska, chronologicznie, tak aby ci ludzie wiedzieli, że proroctwo dalekosiężne również się spełni. Czy to ma sens? Znak się zdarza. Ołtarz pęka.

Wysypuje się popiół. I co ciekawe, jest też drugi znak, ponieważ Jeroboam jest tym trochę zirytowany. Wyciąga rękę i ręka jego usycha.

A potem ten mąż Boży z Judy modli się i zostaje ponownie uzdrowiony. Ale te dwie rzeczy, które są na miejscu i które ludzie mogą zobaczyć, gdy się spełnią, wskazują na fakt, że długoterminowe proroctwo o gościu o imieniu Jozjasz, który znowu nie pojawia się przez długi czas, to też jest się stanie. Miejcie to na uwadze, ponieważ nie jest to jedyne miejsce, w którym zobaczymy znaki, prorocze znaki.

Więc trzymaj się tego. To ważne. W każdym razie sytuacja się rozwija i Jeroboam zostaje chwilowo pokonany.

Więc, mówi, dlaczego nie wrócisz ze mną do domu? A bezimienny prorok, mąż Boży z Judy, mówi: nie, nie może tego zrobić. Powiedziano mi, że Jozjasz nie powinien tu jeść i nie powinien wracać tą samą drogą, którą przyszedłem. Muszę już iść.

A co się wtedy stanie? Nadchodzi stary prorok z Betel. Pozwól mi przeczytać dla ciebie. Jestem w wersecie 18.

A tak przy okazji, zauważcie, że on pochodzi z Betel. Twoje anteny, jeśli czytasz uważnie, powinny w tym momencie falować. Co ten facet powinien robić, gdy już ustanowiono złotego cielca? Chyba powinien był wypowiedzieć kilka słów nagany, prawda? Oto złoty cielec.

Oto Jeroboam mówiący: Oto cała wasza nowa religia. I jest tam prorok. A dzieje się to na jego terenie.

I nic nie mówi. A przynajmniej nie wiemy, że nim jest. Teraz przychodzi ktoś z Judy.

Kogoś, kto miał odwagę przekroczyć linie wroga, jeśli tak wolisz, i wygłosić to oświadczenie. Stary prorok jest prawdopodobnie, cóż, no wiesz, mieszanką wstydu, zawstyżenia, a teraz może i wyzwania. Spójrz, co robi.

Wiersz 18. Ja również jestem prorokiem, tak jak i ty. I anioł rzekł do mnie na słowo Pana, przyprowadź go z powrotem do domu swego, aby jadł chleb i pił wodę.

Ale on go okłamał. I sugeruję wam, że kłamstwo polega na tym, że ten prorok jest, no wiecie, wewnętrznie zirytowany i sfrustrowany, i został zawstydzony. I tak w chwili brzydoty postanawia dorwać tego młodego człowieka.

I robi to. Ponieważ mąż Boży z Judy odwraca się, on z nim je i pije.

Niestety, i wtedy stary prorok mówi, werset 21. Tak mówi Pan.

Sprzeciwiliście się słowu Pana i nie zachowaliście przykazania, które dał wam Pan, Bóg wasz. Wróciłeś i jadłeś chleb i piłeś wodę w miejscu, w którym ci zakazano. I dlatego umrzesz.

Zatem obaj przekroczyli przykazanie Pana. Oczywiście, gdy młody człowiek odchodzi, rzeczywiście został zabity przez lwa. Synowie starca mówią mu, że tak właśnie jest.

Grzebią tego młodego proroka, męża Bożego z Judy. A stary prorok jest na tyle przekonany, że mówi: kiedy umrę, proszę, pochowajcie moje kości razem z jego. Ale zwróć uwagę na wpływ tej historii.

Posłuszeństwo jest absolutnie niezbędne w tym kontekście – w jakimkolwiek kontekście – i żadne z nich nie było w tym zbyt dobre.

W porządku. A więc los męża Bożego z Judy. Już o tym rozmawialiśmy.

I złożyłem sugestię. Ponownie czytam trochę między wierszami, ale zasugerowałem, dlaczego stary prorok mógł być w tym miejscu tak potwornie zwodniczy. Sugerowałem, że jego własna duma została zdeptana.

Brzydkie rzeczy. Cóż, smutny wniosek jest taki, że pomimo tego wszystkiego Jeroboam nie zmienia swojego postępowania. Kontynuuje i ustanawia całą religię fałszywą, która pozostaje siłdem przez resztę istnienia północnego królestwa.

Cóż, to jest podział w królestwie. Musimy śledzić trochę odstępstwa i niektóre rzeczy, które mają miejsce. Roboam, jak powiedziałem przed chwilą i jak mówi nam 1 Król. 14, zaczyna całkiem nieźle, ale potem naprawdę słabnie.

I angażuje się w niefortunną ilość odstępstwa religijnego. Ustawiajcie wyżyny, święte kamienie, aszery na każdym wysokim wzgórzu, pod każdym rozłożystym drzewem. Nie jest to zbyt dobre duchowe dziedzictwo do pozostawienia.

Ale znowu przemawia to do ludzi, że cóż, to właśnie robi reszta kultury. To właśnie robią ludzie wokół nas. Wygląda na to, że cytuje niecytowaną pracę.

I tak się na to nabierają. Na północy dzieją się te same rzeczy. A tak przy okazji, właśnie rozmawialiśmy o karze polegającej na najeździe faraona Shishaka i mamy rzeczy od Shishaka.

Teksty egipskie nazywają go Shishack . To ta sama osoba, która mówi o swojej inwazji na Judę i Izrael. Dynastia Jeroboama również kończy się dość wcześnie.

Umiera jego syn Abijasz. Jego syn Nadab zostaje zamordowany. Bardzo krótka dynastia.

Teraz pójdziemy dalej. Teraz już tak, i tutaj zaczynamy nasze S dla południa i nasze N dla północy. Pierwsza Księga Królewska 15 opisuje dwa bardzo różne rodzaje rzeczy, które mają miejsce.

Asa, być może wymawiasz to Asa. Zrobię jedno i drugie, żeby utrzymać nas na właściwej drodze. Asa jest dobrym królem z rodu Dawida.

Robi to, co słuszne. Wiem, że pominąłem króla południa, Abijasza, ale nie martw się o niego, dobrze? Przejdźmy do Asy, ponieważ jest dość znaczący. I jak zanotuję dla was niektóre rzeczy, które robi.

Pozbycie się bożków ustawionych za rządów Roboama. Po prostu wynoszę te rzeczy. Kiedy czytasz Kroniki, odpowiednik Kronik, dowiadujemy się również, że odniósł on niezwykle zwycięstwo nad gościem o imieniu Zerach Kuszyta.

Kusz to cały ten obszar na południe od Egiptu i powiedziano nam, że właśnie nadchodzą potworne siły inwazyjne. Ogromne siły inwazyjne. Coś, czego same w sobie nie były w stanie wytrzymać.

A jednak z pomocą Bożą Asa, który zwraca się bezpośrednio do Boga, jest w stanie przeciwstawić się tym ludziom w okolicach Szeferi, pamiętając o nizinach na południe i zachód od Jerozolimy. To właśnie tam toczy się bitwa. Asa jest chwalony, ponieważ w tym kontekście poległ na Panu.

I przychodzi prorok i mówi mu, że to jest wielkie. Zrobiłeś to, co słuszne. Sława.

Gratulacje. Dziękuję Panu. Dobrze jest to zrobić.

Ale potem, jak to często robimy następnym razem, grozi mu zagrożenie, i tym razem nie ze strony wielkich, ogromnych sił imperium kuszyckiego, tym razem po prostu z powodu manewru z północy. Prawidłowy? Czy to nie interesujące? W wielkich sprawach poległ na Panu. Mniejszy zagrożenie myśli, że może to osiągnąć, używając własnego rozumu i dyplomacji, ale jest to ogromny błąd.

Ale oto co się dzieje. Jeszcze raz wróć i przeczytaj 1 Królów 15, jeśli jeszcze nie miałeś okazji się z tym zapoznać. Baasza zostaje królem.

Druga dynastia. Myśli sobie dobrze, wiesz co, po prostu jedźmy na południe i weźmy Rama. I tak myślisz? Kiedy już zdobędzie Ramę, będzie mógł kontrolować ruch do i z Jerozolimy.

To jest duszenie Jerozolimy. To dusi południowe królestwo. To naprawdę utrudnia mu życie.

Teraz przesunął granicę daleko w głąb Benjamina. Cóż, zamiast klękać i modlić się do Pana, co robi Baasza? Stosuje dyplomację. Kto tu jest największą władzą? To jest gdzieś wysoko.

Syria. Ben-Hadad. Pamiętasz ich? A Baasha w zasadzie mówi, że chyba im po prostu sflacę.

Będą naprawdę pomocne. Mogą przyjść i zaatakować północne królestwo od północy. To zdejmie mi z karku wszystkie siły zbrojne i będę mógł robić, co muszę, militarnie.

I tak, on to robi. Ben-Hadad atakuje, zajmuje kilka bardzo znaczących miejsc na północy, nazywa je w 15 rozdziale Pierwszej Księgi Królewskiej trasą inwazji, a Baasha, zgodnie z formą, usuwa się. Podchodzą i walczą, a Asa mówi ha, oto moja szansa. Wzmacnia Mit zpah , wzmacnia Gebę i zauważa, że chroni tutaj ten bardzo ważny obszar skrzyżowania.

Czy dobrze się to skończyło w oczach Pana? To oczywiste pytanie, prawda? Nie. Prorok wraca do niego i mówi, że popełniłeś ogromny błąd. Zaufałeś Panu w walce z Kuszytami; powinienesz być to zrobić także tutaj.

Prorok ma na imię Hanani. Możesz o tym przeczytać. Kroniki uwydatniają to bardziej niż Królowie. Dlatego też analogie z Kronik są tutaj ważne.

No cóż, to tyle. Tak, Kaitlin? To ten sam wzór, który widzieliśmy podczas podboju, gdy Jozue i Izraelici zamiast zasięgnąć porady Pana, kiedy przybyli Gibeonici, po prostu zobaczyli, że jest w porządku, spleśniały chleb, zniszczone buty, zawrzyjmy traktat. Wcale nie twierdzą, że używanie mózgu jest złe, to prawda.

Jednak zignorowali wpływ Boga w tych sprawach. W całej tej sytuacji zrobił to pod rządami Jozuego, co oznaczało, że na nadchodzące stulecia byli obarczeni ciężarem Gibeonitów, a wśród nich Gibeonici żądali od potomków Saula ich zabicia. Tutaj będzie działało się to samo.

Zasadniczo Asa powinien był skonsultować się z Panem w tym kontekście i kontynuować dalej. To jest prorocza recenzja. Tak, Rebeko.

Rama jest tym, którego idzie, chwyta i zaczyna brać, a kiedy już to osiągnie, staje na rozdrożu. Ta droga nie jest najlepsza. Powinno przejść prosto przez Ramę.

Rama jest tam, gdzie są skrzyżowania. To właśnie próbuje zrobić Basha. Kiedy już zostanie wypędzony, by chronić swoje północne granice, Asa bardzo sprytnie wzmacnia tę dwójkę, Micpę i Gebę.

Zamiast konsultować się z Bogiem w sprawie tego, co powinienem zrobić, gdy Basza w zasadzie puka do moich tylnych drzwi, po prostu postępuje dyplomatycznie i sflacza także Ben-Hadadowi. To znaczy, to druga część tego. Zawiera sojusz z obcą, bezbożną, powiedzmy, jednostką, jednostką polityczną.

Cóż, myślę, że jest jeszcze wiele do zrobienia. Dynastia Omrich. Kult Baala nie jest nowy, ale Omri ma syna.

Nazywa się Achab. Kogo poślubił Achab? Jej imię zaczyna się na J, Jezebel. Izebel to Fenicjanka, fenicka panna młoda.

Ona też nie jest żadnym kwiatem ściennym. Jest dość brzydką kobietą, jeśli chodzi o rodzaj rzeczy, które robi i brutalność, w jaką się angażuje. A jej zamiarem, podobnie jak Ahabem, jak dla ciebie zauważyłem, jest sprawienie, aby Baal czcił religię państwową.

A to będzie miało długoterminowe konsekwencje. W każdym razie dynastia Baaszy dobiega końca, Il zostaje zamordowany, a Zimri, jak już powiedzieliśmy, panuje przez siedem dni. Północ pogrąża się w absolutnym chaosie.

A wtedy Omri, który jest generałem, generałem dowodzącym w armii, przejmie władzę. To wojskowy zamach stanu. Zasadniczo to się dzieje.

Była wojna domowa. Przejmie władzę i w pewnym sensie zaprowadzi porządek i to on przeniesie stolicę do Samarii. Czyniąc to, jak już powiedziałem, otwiera całe północne królestwo na wpływy Fenicji, a zwłaszcza wpływy religijne.

Achab poślubia Izebel. Odrzucają Pana na rzecz Baala, boga deszczu, grzmotów, produktywności rolnictwa, co oczywiście przygotowuje grunt dla Eliasza. Rozdział 17, werset 1. Eliasz Tiszbita, który po prostu wskazuje na scenę bez żadnego tła.

Pochodzi zza Jordanu. Gilead leży po wschodniej stronie Jordanu. I przychodzi do Achaba i mówi: Jako żyje Pan, bóg Izraela, któremu służę, w ciągu najbliższych kilku lat nie będzie ani rosy, ani deszczu, chyba że na moje słowo.

I oczywiście wiemy, że to trzy i pół roku. Księga Jakuba jest fascynująca; nie będziemy się temu teraz przyglądać, ale rozdział 5 mówi o tym, jak żarliwa modlitwa sprawiedliwego człowieka może wiele zdziałać. To znaczy, to prawda, którą znamy.

Żarliwa modlitwa sprawiedliwego przynosi skutek. Ale potem Jakub jako swój przykład podaje Eliasza, który – jak dalej mówi Jakub – modlił się i przez trzy i pół roku nie było deszczu. A potem oczywiście, jak za chwilę się przekonamy, znów się modli i pada deszcz.

Przez te trzy i pół roku najpierw przechodzi przez Jordan i się ukrywa. Ale tam też wszystko wysycha. Czyż zatem nie jest fascynujące, że udaje się do Fenicji?

Ukrywa się na terenie Baala. Czy zauważyłeś to? Udaje się na ojczyznę Baala. Co ciekawe, jest to kobieta z Sarepty.

W międzyczasie jest facet o imieniu Obadiah. Czy ktoś wie, co oznacza imię Abdiasz? Sługa Pana. Sługa Jahwe.

To nie jest Obadiasz, który napisał tę jednorozdziałową księgę Proroków Mniejszych. Dotrzemy do niego później. To jest po prostu człowiek, który pracuje na dworze Achaba i jest pobożnym człowiekiem nawet w miejscu tak okropnym i zdegenerowanym, że Obadiasz wiernie służy Panu.

Ochrona niektórych proroków Pana przed zawziętą ręką Izebel. Więc miej to na uwadze. Eliazs wraca i mówi Obadiaszowi, że wiesz, że już najwyższy czas, aby Achab i ja się zjednoczyli.

Obadiasz trochę się boi, ale organizuje to, a potem Eliazs mówi Achabowi, aby zgromadził wszystkich proroków Baala. Jedną z pierwszych rzeczy, które widzicie, jest Eliazs występujący przed ludźmi w wersecie 21. Jestem teraz w rozdziale 18 i zamierzamy przeczytać niektóre z tych rzeczy. Eliazs idzie przed lud i pyta, jak długo będziecie się wahać między dwoma z nich? Innymi słowy, jak długo zamierzasz siedzieć na płocie? Jak długo zamierzasz tak siedzieć i nie deklarować swojej lojalności? Jeśli Pan jest Bogiem, naśladowajcie Go.

Jeśli Baal jest Bogiem, podążajcie za nim. A co wtedy wynika z tekstu? Ludzie nic nie powiedzieli. Myśleli, że nic nie powiedzą, to bezpieczny sposób.

To nie jest. Nawiasem mówiąc, imię Eliazs oznacza Jahwe jest moim Bogiem. Eli, mój Bóg. Yah Eliyahu. Eliazs jest moim Bogiem.

To właśnie powiedzą ludzie, kiedy dojdzie do tej dramatycznej sytuacji. Potem powiedzą Pan, że jest Bogiem. Pan, że jest Bogiem, ale to jeszcze nie to. Są ambiwalentne.

Wszyscy ci goście zbierają się na szczycie góry Karmel, który jest idealnym miejscem postojowym do tego, aby to miało miejsce, i pozwólcie, że powtórzę to, co powiedziałem przed chwilą. Wysokie wzniesienie Carmel wciną się w Morze Śródziemne. Na dużych wysokościach zwykle pada dużo deszczu.

Po trzech i pół roku suszy Karmel wysuszył Górę Karmel. W rzeczywistości prorocy mówią, że kiedy Karmel uschnie Amosa Nahuma, wtedy sytuacja będzie naprawdę zła. Teraz Karmel uschł.

Cóż za idealne miejsce, bo to na terenie Baala, gdzie wszyscy ci prorocy tańczą, tną się i robią różne rzeczy, i nic się nie dzieje. A Eliaz naśmiewa się z nich, jak wiecie, a oni tak robią i nic się nie dzieje. A potem Eliaz odbudowuje ołtarze, ustawia je i wylewa wodę, cenną wodę na wszystkie te ofiary, aż spłynie do podstaw ołtarzy i ogień zstąpi z nieba.

A co wtedy mówią ludzie? Pan jest Bogiem Pan jest Bogiem Ale to jeszcze nie koniec , prawda? Co dalej musi zrobić Eliaz? Nie powiedziałem, że to tutaj wstaw. Czy pamiętasz Powtózonego Prawa 13? Jeśli przyjdzie prorok i będzie twierdził, że przemawia w moim imieniu, i odprowadzi was ode mnie, i powie wam, abyście robili rzeczy, które nie są częścią przymierza, co macie z nim zrobić? Tak. Weźcie wszystkich proroków Baala, niech żaden z nich nie ujdzie, zaprowadźcie ich do Potoku Kiszon i tam niech zostaną zabici.

I tak 450 proroków Baala i Aszery zostanie zabitych w tym kontekście, ponieważ odciągnęli lud od Pana. Szybkie zdjęcie tego, że na górze Karmel znajduje się cudowny mały klasztor karmelitów, a tu posąg Eliasza, który nie jest łagodnym Eliaszem. To Eliaz z mieczem w dłoni, a te rzeczy, które ledwo widać na dole, to głowy proroków, ponieważ dotrzymuje słowa Bożego przymierza. Potem modli się, żeby padało, i biegnie przed Achabem do Jizreel, prawdopodobnie spodziewając się, że teraz Achab i Izebel utwierdzą się w przekonaniu, że Jahwe jest Bogiem.

Zgadnij co? Jest strasznie zawiedziony, bo Izebel mówi, że cię naprawię, a ona mu grozi, a potem biegnie na górę Karmel, mam na myśli górę Horeb, górę Synaj, udając się do źródła przymierza. Kiedy tam będzie, wydarzy się kilka rzeczy, które musimy złapać, a potem cię wypuszczę. Przede wszystkim rozdział 19 jest zniechęcony i Pan do niego przemawia. Co ciekawe, nie jest to cichy, cichy głos. Hebrajskie oznacza miażdżącą ciszę po trzęsieniu ziemi po pożarze. Pana nie ma w tych rzeczach, ale wtedy Pan mówi do mnie i mówi, że mam dla ciebie trzy rzeczy do zrobienia.

Po pierwsze, namaścisz Chazaela, po drugie, Jehu i po trzecie, Elizeusza. Zobaczmy,

jak to się uda następnym razem, ale Bóg w zasadzie mówi, że mam dla ciebie pracę do wykonania, a tak przy okazji: w Izraelu jest 7000 ludzi, którzy jeszcze nie ślubowali Baala. Nie jesteś sam, nie widzieliśmy też końca Eliasza pod względem powiązań w Nowym Testamencie, jak wiesz lub czytasz ewangelie, kiedy rodzi się Jan Chrzciciel, zanim się urodzi, jego ojciec otrzymuje wiadomość od anioła Gabriela w świątyni i mówi się, że przyjdzie w duchu i mocy Eliasza, co bezpośrednio nawiązuje do 4 rozdziału Malachiasza, ponieważ w 4 rozdziale Malachiasza jest napisane, że zanim nadejdzie wielki i straszny dzień Pański, pošlę Eliasza, który się odwróci serca ojców do ich dzieci i serca dzieci do ich ojców, w przeciwnym razie przyjdę i uderzę na ziemię przekleństwem.

Ciekawe, tak właśnie kończy się Malachiasz. Wrócimy do tego, kiedy zajmiemy się Malachiaszem, ale zauważcie, że mamy teraz te powiązania między Eliaszem a służbą Jana Chrzciciela, który był oczywiście poprzednikiem Mesjasza.

Dużo więcej do powiedzenia, ale zgadnijcie, która jest dziesiąć po dziesiątej, do zobaczenia w środę.